

Después de haber leído *La sombra del viento* de Carlos Ruiz Zafón, esta vez me gustaría recomendarles también su otra obra, o sea, *El juego del ángel*

que pertenece a una saga aunque cada una forma otra historia independiente. El libro refiere a la vida de David Martín que es un escritor. Un día recibe una llamada del editor Andreas Corelli quien le ofrece el trabajo que consiste en escribir sobre un tema del que nunca se había escrito.

Al principio, le cuesta mucho pensar que esto es posible. Sin embargo, a lo largo del tiempo, animado a una gran renumeración y a posibilidad de recuperarle se decide aceptar la oferta. Desde este momento empieza todo: intrigas, secretos, casos incomprensibles y numerosas sorpresas. Para mí, esta novela es una aventura enorme de la que no podía despegarme ni un minuto. En resumen, este libro parece muy interesante, presenta una historia de manera muy misteriosa e intrigante. Además, hace que nunca puedas dejar de leer las siguientes páginas.

Po przeczytaniu *Cienia wiatru* Carlosa Ruiza Zafóna, tym razem chciałabym polecić Wam również inną jego powieść, a mianowicie *Grę anioła*, która mimo, że należy do sagi tworzy osobną, niezależną historię. Książka opowiada o życiu Davida Martína, pisarza. Pewnego dnia otrzymuje telefon od edytora Andreeasa Corelli, który to składa mu ofertę pracy polegającą na napisaniu o czymś, o czym nikt nigdy nie napisał. Na początku trudno było mu uwierzyć, że to w ogóle możliwe. Jednakże, wraz z biegiem czasu, zachęcony dużym wynagrodzeniem i możliwością powrotu do zdrowia postanawia przyjąć ofertę. Od tego momentu wszystko się zaczyna: intrygi, sekrety, niezrozumiałe przypadki i niezliczone niespodzianki. Dla mnie ta powieść to ogromna przygoda, od której nie mogłam się oderwać nawet na chwilę. Podsumowując, dzieło to jest bardzo interesujące, przedstawia swoją historię w sposób tajemniczy i intrygujący. Ponadto, sprawia, że nie będziesz mógł przestać czytać kolejnych stron.

Citas / Cytaty:

1) *El tiempo lo cura todo, pensé, menos la verdad.*

Czas leczy wszystko, pomyślałem, wszystko oprócz prawdy.

2) *Un escritor nunca olvida la primera vez que acepta unas monedas o un elogio a cambio de una historia. Nunca olvida la primera vez que siente el dulce veneno de la vanidad en la sangre y cree que, si consigue que nadie descubra su falta de talento, el sueño de la literatura será capaz de poner techo sobre su cabeza, un plato caliente al final del día y lo que más anhela: su nombre impreso en un miserable pedazo de papel que seguramente vivirá más que él. Un escritor está condenado a recordar ese momento, porque para entonces ya está perdido y su alma tiene precio .*

Pisarz nigdy nie zapomni dnia, w którym po raz pierwszy przyjmuje pieniądze lub pochlebstwo w zamian za powieść. Nigdy nie zapomina tego momentu, kiedy po raz pierwszy słodka trucizna próżności zaczyna krążyć mu w żyłach, wierząc, że jeśli zdoła ukryć swój brak talentu, sen o pisarstwie zapewni mu dach nad głową, ciepłą strawę pod wieczór i ziści jego największe marzenie: ujrzy swoje nazwisko wydrukowane na nędznym skrawku papieru, który zapewne go przeżyje. Pisarz skazany jest na wieczne wspomnienie tej chwili, bo właśnie wtedy został zgubiony na zawsze, a za jego duszę już wyznaczono cenę.